

Portal Województwa Lubuskiego

Podróże Szlakiem Lubuskich Fortyfikacji - Perła Ziemi Lubuskiej

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -24 lipca 2015 godz. 09:19

Kolejnym przystankiem podczas naszej podróży lubuskim szlakiem fortyfikacji jest Łagów - Perła Ziemi Lubuskiej. Piękne krajobrazy, lasy i jeziora przyciągają w to miejsce tysiące turystów. Łagów wraz z zamkiem stanowi jeden z najciekawszych i najlepiej zachowanych zespołów urbanistycznych zachodniej Polski i uznawany jest za najpiękniejszą miejscowość Ziemi Lubuskiej. Ciekawostka: jest to najmniejsze miasto w Europie otoczone murami obronnymi! Zajrzyj do Łagowa i odpocznij w

cieniu historii.

Historia Łagowa zaczyna się na Sokolej Górze, gdzie istniał we wczesnym średniowieczu gród strażniczy wzmiankowany w źródłach po raz pierwszy w 1299 roku. Obok niego rozwijało łagowskie przeszły w posiadanie rycerskiego zakonu joannitów, pierwotnie jako zastaw, a od 1350 roku na własność. Za sprawą komtura i preceptora Baliwatu Brandenburskiego Hermana von Werberga wyznaczono teren pod budowę nowej siedziby. Na sztucznie usypanym wzniesieniu nieopodal przesmyku pomiędzy jeziorami Trześniewskim i Łagowskim w latach 1350–1426 wzniesiono murowany zamek. Siedziba, opasana murem kurtynowym, składała się z wieży, lekko wystającej poza obrys murów, i dwukondygnacyjnego budynku mieszkalnego z kaplicą i refektarzem. Na początku XVI wieku do kurtyny wschodniej dobudowana została prostokątna baszta bramna. W połowie XIV lub na początku XV wieku podnóże zamku otoczono kamienno-ceglanym murem, którego obronę wzmocniono strzelnicami i małymi basztami łupinowymi. Mur ten, stanowiący pierwszą linię obrony zamku, pełnił także funkcję oporową dla sztucznie usypanego zamkowego wzniesienia. Wieżę, mającą być miejscem ostatecznej obrony i odgrywającą rolę punktu obserwacyjnego, podwyższono do wysokości 24 metrów. Od wschodu obwód obronny otrzymał basztę bramną, a w drugiej połowie XVI wieku wzniesiono jednotraktowe dwukondygnacyjne skrzydło zamkowe. Po zniszczeniach wojny trzydziestoletniej zamek odbudowano i zmodernizowano. W drugiej połowie XVII wieku przebudowano bramę, wykonano nowy podjazd i dostawiono trzecie skrzydło zamkowe. Dziedziniec zamknięto kolejnym skrzydłem, wschodnim, wybudowanym w 1712 roku, odmiennym od poprzednich, z elewacją wewnętrzną z arkadami wspartymi na filarach o tokańskich i korynckich kapitelach. W 1734 roku do bramy dobudowano szczyt wejściową o długości 22 metrów. Wejście po 50 stopniach umożliwiało pokonanie 10-metrowej różnicy poziomów dziedzińca i podstawy wzniesienia zamkowego. U podnóża zamku od początku jego wznoszenia rozwijała się druga osada rzemieślnicza o funkcji służebnej, która także została ufortyfikowana, choć możliwość jej rozrostu ograniczało wzniesienie zamkowe z jednej, a jeziora z drugiej strony. Opasana murem otrzymała w XV wieku dwie bramy: Polską, murowaną, i Marchijską, wykonaną z konstrukcji ryglowej. Powstał w ten sposób najmniejszy organizm miejski zamknięty w murach obronnych w Europie. O jakości fortyfikacji łagowskich świadczy fakt, że tylko jeden raz w historii zostały one zdobyte – podczas wojny trzydziestoletniej przez wojska szwedzkie dowodzone przez gen. Lilienhoca. Za panowania na zamku landgraфа Fryderyka von Philippstahla na mocy królewskiego edyktu Fryderyka Wilhelma III w 1810 roku zakon został skasowany, a zamek przejął skarb państwa. W 1817 roku został wraz z założonymi w XVII wieku parkiem i ogrodem zoologicznym oraz sześcioma majątkami подарowany królewskiemu adiutantowi i pozostawał w rękach prywatnych aż do końca II wojny światowej. Niezniszczony w czasie wojny, ale w stanie znacznego zaniedbania administrowany był przez Stowarzyszenie Historyków Sztuki i Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego. Obecnie w zamku mieszczą się hotel i restauracja, a wieża udostępniona jest dla turystów.

